

Smlouva
mezi
Rakouskou republikou
a
Českou republikou
o
policejní spolupráci
a o druhém dodatku k Evropské úmluvě o vzájemné pomoci ve věcech
trestních z 20. dubna 1959

Rakouská republika a Česká republika (dále „smluvní státy“),

vedeny společnou vůlí účinně čelit přeshraničním nebezpečím pro veřejný pořádek a bezpečnost, jakož i mezinárodní trestné činnosti, jak byla smluvními státy vyjádřena v Partnerství pro bezpečnost,

v úmyslu dále komplexně rozvíjet úzkou spolupráci bezpečnostních orgánů, a to i v příhraničních oblastech,

vedeny přáním doplnit ve vztazích mezi smluvními státy Evropskou úmluvu o vzájemné pomoci ve věcech trestních z 20. dubna 1959 ve znění Dodatkového protokolu ze 17. března 1978 (dále „Úmluva o vzájemné pomoci“), jakož i Smlouvu mezi Rakouskou republikou a Českou republikou o dodatku k Evropské úmluvě o právní pomoci ve věcech trestních z 20. dubna 1959 a o usnadnění jejího uplatnění z 27. června 1994,

při zohlednění Úmluvy Rady Evropy o ochraně osob se zřetelem na automatizované zpracování osobních dat z 28. ledna 1981, jakož i Doporučení č. R (87)15 Výboru ministrů Rady Evropy upravujícího používání osobních údajů v policejním sektoru ze 17. září 1987

se dohodly takto:

Článek 1
Předmět smlouvy

/1/ Smluvní státy spolupracují při odvracení nebezpečí pro veřejný pořádek a bezpečnost, jakož i při předcházení a objasňování trestné činnosti. Smluvní státy se budou navzájem podporovat rovněž cestou spolupráce pohraniční, cizinecké a dopravní policie.

/2/ Smlouva zahrnuje formy spolupráce v boji proti trestné činnosti vyhrazené justičním orgánům.

/3/ Spolupráce podle této smlouvy probíhá v souladu s právními řády smluvních států, pokud z této smlouvy výslovně nevyplývá jinak. Právní úpravy týkající se mezinárodní spolupráce v boji proti trestné činnosti cestou národních centrál, zejména v rámci Mezinárodní organizace kriminální policie (Interpol), budou doplněny následujícími ustanoveními.

ČÁST I **Policejní spolupráce**

Kapitola I **Všeobecná ustanovení**

Článek 2 **Spolupráce na žádost**

/1/ Bezpečnostní orgány smluvních států si navzájem na žádost poskytují v rámci svých kompetencí pomoc za účelem odvrácení nebezpečí pro veřejný pořádek nebo bezpečnost, jakož i za účelem předcházení a objasňování trestné činnosti, pokud žádost nebo její vyřízení není podle vnitrostátního právního řádu vyhrazena justičním orgánům. Jestliže žádaný orgán není příslušný pro vyřízení žádosti, postoupí žádost příslušnému orgánu a tuto skutečnost sdělí žádajícímu orgánu.

/2/ Bezpečnostními orgány ve smyslu této smlouvy jsou:

v Rakouské republice spolkový ministr vnitra, ředitelství bezpečnosti, ředitelství spolkové policie a mimo oblast místní kompetence ředitelství spolkové policie to jsou okresní správní orgány;

v České republice Ministerstvo vnitra České republiky a orgány Policie České republiky.

/3/ Úředníky ve smyslu této smlouvy jsou:

v Rakouské republice policisté bezpečnostních orgánů uvedených v odstavci 2;

v České republice příslušníci Policie České republiky.

/4/ Žádosti a odpovědi na ně se v zásadě zasílají bezprostředně mezi národními centrály.

Národními centrály jsou:

v Rakouské republice spolkový ministr vnitra - Generální ředitelství veřejné bezpečnosti;

v České republice Ministerstvo vnitra České republiky a Policejní prezidium České republiky.

/5/ Žádosti a odpovědi na ně se mohou zasílat, pokud:

- a) se přeshraniční služební styk vztahuje na trestné činy, u nichž lze předpokládat, že jejich objasňování nebo vyšetřování bude prováděno bezpečnostními orgány v příhraničních oblastech ve smyslu článku 3, nebo
- b) žádosti o pomoc za účelem odvracení bezprostředně hrozících nebezpečí pro veřejný pořádek nebo bezpečnost nemohou být včas podány prostřednictvím národních centrál, nebo
- c) je přímá spolupráce účelná a příslušná národní centrála s tím souhlasí,

rovněž bezprostředně mezi níže uvedenými orgány:

v Rakouské republice

Ředitelství bezpečnosti pro spolkovou zemi Dolní Rakousko,
Ředitelství bezpečnosti pro spolkovou zemi Horní Rakousko a
Ředitelství spolkové policie Vídeň;

v České republice

Policie České republiky správa Jihočeského kraje České Budějovice,
Policie České republiky správa Jihomoravského kraje Brno,
Policie České republiky oblastní ředitelství služby cizinecké a pohraniční policie České Budějovice,
Policie České republiky oblastní ředitelství služby cizinecké a pohraniční policie Brno.

/6/ Žádosti se mohou týkat zejména:

- a) zjišťování vlastníků a držitelů silničních vozidel, plavidel a letadel,
- b) informací o řidičských průkazech a dokladech k vozidlům, jakož i o srovnatelných oprávněních a dokladech,
- c) zjišťování místa pobytu a místa bydliště, zjišťování povolení k pobytu,
- d) zjišťování majitelů telefonních přípojek nebo jiných telekomunikačních zařízení,
- e) zjišťování totožnosti osob a identifikace mrtvol nebo jejich částí,
- f) informací o původu věcí, například střelných zbraní, střeliva a výbušnin, silničních vozidel, plavidel a letadel, jakož i kulturních statků,
- g) pátrání po osobách a věcech,
- h) zahajování a koordinace prvotních pátracích opatření,

- i) policejních výsledků a dotazování,
- j) vyhledávání, zajišťování, vyhodnocování a porovnávání stop,
- k) provádění konkrétních opatření při poskytování ochrany svědků,
- l) informací při přeshraničním pronásledování,
- m) spolupráce při zabezpečování veřejného pořádku na politických, kulturních a sportovních akcích.

/7/ Žádosti a odpovědi na ně se zasílají v zásadě písemně (jako například faxem nebo elektronickou poštou). V případě předávání osobních údajů se zvolí vždy taková forma předávání, která dostatečným způsobem přihlíží k citlivosti těchto údajů. V naléhavých případech lze žádosti podávat i ústně s následným bezodkladným písemným potvrzením. Smluvní státy zajistí, že přístup k právě používanému komunikačnímu zařízení mají pouze oprávněné osoby.

Článek 3 Příhraniční oblasti

Za příhraniční oblasti ve smyslu této smlouvy se považují území, na nichž vykonávají své kompetence orgány uvedené v článku 2 odst. 5 této smlouvy.

Článek 4 Předávání informací bez žádosti

Bezpečnostní orgány smluvních států si navzájem v jednotlivých případech sdělují bez žádosti informace, pokud se na základě zjištěných skutečností domnívají, že jsou potřebné při odvracení konkrétních nebezpečí pro veřejný pořádek nebo bezpečnost nebo při předcházení a objasňování trestné činnosti. Pro předávání informací platí článek 2 odst. 4, 5 a 7 obdobně.

Článek 5 Společná bezpečnostní analýza

Bezpečnostní orgány smluvních států usilují o co možná nejjednodušší stav informací o bezpečnostní situaci. Za tímto účelem si pravidelně, nebo vyžaduje-li to situace, vyměňují situační zprávy a minimálně jednou ročně společně analyzují bezpečnostní situaci.

Článek 6

Pravidelná výměna informací za účelem boje proti nelegální migraci

/1/ Smluvní státy si pravidelně vyměňují informace za účelem boje proti nedovolenému překračování státních hranic a převaděčské činnosti.

/2/ Výměna informací se týká zejména migračních pohybů, jejich rozsahu, struktury a možných cílů, dále pravděpodobných migračních tras a dopravních prostředků používaných při nedovoleném překračování státních hranic, jakož i organizace převaděčských skupin. Dále budou sdělovány zprávy a analýzy vztahující se k aktuální situaci, jakož i plánovaná opatření, která by mohla mít význam pro druhý smluvní stát.

/3/ Výměnu informací provádějí následující bezpečnostní orgány:

v Rakouské republice

Spolkový ministr vnitra - Generální ředitelství veřejné bezpečnosti,
Ředitelství bezpečnosti pro spolkovou zemi Dolní Rakousko,
Ředitelství bezpečnosti pro spolkovou zemi Horní Rakousko a
Ředitelství spolkové policie Vídeň;

v České republice

Policie České republiky ředitelství služby cizinecké a pohraniční policie v Praze,
Policie České republiky oblastní ředitelství služby cizinecké a pohraniční policie
České Budějovice a
Policie České republiky oblastní ředitelství služby cizinecké a pohraniční policie Brno.

Článek 7

Vysílání styčných úředníků

/1/ Každý smluvní stát může se souhlasem národní centrály druhého smluvního státu vysílat k jeho bezpečnostním orgánům styčné úředníky.

/2/ Styční úředníci vyvíjejí podpůrnou a poradní činnost bez samostatného vykonávání výsostných policejních oprávnění. Podávají informace a vyřizují své úkoly v rámci pokynů udělených jim vysílajícím smluvním státem.

/3/ Styční úředníci jednoho smluvního státu vyslaní do třetího státu mohou po vzájemné dohodě obou smluvních států a za předpokladu písemného souhlasu třetího státu zastupovat i zájmy druhého smluvního státu.

Článek 8

Ochrana svědků

/1/ Bezpečnostní orgány smluvních států si poskytují podporu při ochraně svědků a osob jim blízkých (dále „chráněná osoba“).

/2/ Podpora zahrnuje zejména výměnu informací, logistickou pomoc, jakož i přebírání chráněných osob.

/3/ Chráněná osoba musí být v žádajícím smluvním státě zařazena do programu ochrany svědka. Chráněná osoba nebude zařazena do programu ochrany svědka žádaného smluvního státu. Při provádění podpůrných opatření v souvislosti s ochranou této osoby se přiměřeně použije právní řád žádaného smluvního státu.

/4/ Žadající smluvní stát hradí, pokud je to potřebné, životní náklady chráněných osob. Žádaný smluvní stát hradí náklady na personál a věcné náklady spojené s ochranou těchto osob.

/5/ Žádaný smluvní stát může při existenci závažných důvodů po předchozím informování žádajícího smluvního státu podpůrná opatření ukončit. Žadající smluvní stát má v takových případech povinnost osobu opět převzít.

Článek 9

Vzdělávání, další vzdělávání a výměna zkušeností

/1/ Bezpečnostní orgány smluvních států spolupracují při vzdělávání a dalším vzdělávání zejména tím, že

- a) si vyměňují učební plány vzdělávání a dalšího vzdělávání,
- b) realizují společné vzdělávací semináře, semináře dalšího vzdělávání, jakož i přeshraniční cvičení v rámci spolupráce podle této smlouvy,
- c) zvou zástupce bezpečnostních orgánů druhého smluvního státu jako pozorovatele na cvičení a zvláštní zásahy a provádějí vzájemné hospitace,
- d) umožňují zástupcům bezpečnostních orgánů druhého smluvního státu účast na kurzech dalšího vzdělávání.

/2/ Bezpečnostní orgány smluvních států si vyměňují:

- a) zkušenosti a informace z oblasti kriminalistiky a kriminologického výzkumu, jakož i o metodách boje s trestnou činností a používaných technických prostředcích,
- b) informace o právních a interních předpisech, jakož i o jejich změnách, a o odborné literatuře.

Článek 10

Prevence

Bezpečnostní orgány smluvních států si vyměňují zkušenosti v oblasti prevence kriminality a plánují a provádějí společné programy v této oblasti.

Kapitola II Zvláštní formy spolupráce

Článek 11 Přeshraniční pronásledování

/1/ Úředníci smluvního státu, kteří na území svého smluvního státu pronásledují osobu, která

- a) je podezřelá z účasti nebo spáchání trestného činu, za který je ve vlastním smluvním státě stanoven trest odnětí svobody s horní hranicí nejméně jednoho roku a který je v druhém smluvním státě soudně trestný, nebo je přistižena při páčání takového trestného činu, nebo je pro něj stíhána, nebo
- b) uprchla z vazby uvalené soudem z důvodu trestného činu uvedeného v písmenu a) nebo která se vyhýbá opatření spojenému s omezením osobní svobody nařízenému kvůli tomuto trestnému činu,

jsou oprávněni pokračovat v pronásledování na území druhého smluvního státu bez jeho předchozího souhlasu, jestliže příslušné bezpečnostní orgány tohoto smluvního státu nemohly být z důvodu zvláštní naléhavosti záležitosti předem informovány nebo nejsou včas na místě, aby převzaly pronásledování. Pronásledující úředníci naváží neprodleně, zpravidla již před překročením státních hranic, kontakt s příslušným bezpečnostním orgánem druhého smluvního státu. Pronásledování je nutno zastavit, jakmile to požaduje smluvní stát, na jehož území se má pronásledování provádět nebo se již provádí. Na žádost pronásledujících úředníků příslušné bezpečnostní orgány zajistí pronásledovanou osobu v souladu s právním řádem toho smluvního státu, na jehož území se pronásledování provádí, aby zjistily její totožnost nebo ji zadržely.

/2/ Pokud není požadováno zastavení pronásledování a příslušné bezpečnostní orgány nemohou být včas zapojeny, jsou pronásledující úředníci oprávněni osobu zajistit v souladu s právním řádem toho smluvního státu, na jehož území se pronásledování provádí. Pronásledující úředníci neprodleně informují příslušné bezpečnostní orgány, které zjistí totožnost zajištěné osoby nebo ji zadrží.

/3/ Pronásledování podle odstavce 1 se provádí pozemní, vzdušnou i vodní cestou bez prostorového nebo časového omezení.

/4/ Pronásledující úředníci jsou oprávněni provádět pronásledování za následujících všeobecných podmínek:

- a) Pronásledující úředníci jsou vázáni ustanoveními této smlouvy a právním řádem toho smluvního státu, na jehož území provádějí pronásledování; musí uposlechnout pokynů místně příslušných bezpečnostních orgánů.
- b) Pronásledující úředníci musí být schopni kdykoliv prokázat svou příslušnost k bezpečnostnímu orgánu. Národní centrály si vymění vzory průkazů, kterými budou úředníci prokazovat svoji příslušnost.
- c) Vstup do obydlí a na veřejně nepřístupná místa není přípustný.

- d) Technické prostředky smějí být použity při pronásledování, pokud je to potřebné a pokud to připouští právní řád toho smluvního státu, na jehož území se pronásledování provádí. Použité technické prostředky musí být oznámeny bezpečnostním orgánům druhého smluvního státu.
- e) Pronásledující úředníci musí být pro každého jednoznačně rozpoznatelní, a to buď podle uniformy, zvláštních označení nebo označení umístěnými na vozidle.
- f) Osoba zajištěná podle odstavce 2 smí být až do doby jejího předání místně příslušnému bezpečnostnímu orgánu z bezpečnostních důvodů podrobena prohlídce. Smějí jí být nasazena pouta. Předměty, které má pronásledovaná osoba u sebe, smějí být předběžně zajištěny až do doby jejího převzetí místně příslušným bezpečnostním orgánem.
- g) Pronásledující úředníci se neprodleně po každém zásahu podle odstavců 1 a 2 hlásí u místně příslušného bezpečnostního orgánu druhého smluvního státu a podají zprávu. Na žádost tohoto orgánu jsou povinni setrvat na místě až do objasnění okolností zásahu. To neplatí, jestliže pronásledování bylo prováděno letecky a nedošlo k přistání na území druhého smluvního státu. V takovém případě je zpráva podána prostřednictvím orgánů uvedených v článku 2 odst. 2.

/5/ Pokud osoba zajištěná podle odstavce 2 nemá státní občanství smluvního státu, na jehož území byla pronásledujícími úředníky zajištěna, musí být propuštěna nejpozději 6 hodin od okamžiku svého zajištění, přičemž hodiny mezi půlnocí a devátou hodinou se nezapočítávají, ledaže by místně příslušný orgán obdržel před uplynutím této lhůty žádost o předběžné zadržení za účelem vydání nebo předání. Právní předpisy umožňující omezení osobní svobody z jiných důvodů nejsou dotčeny.

/6/ O přeshraničním pronásledování se podává zpráva orgánům uvedeným v článku 2 odst. 5 vždy podle místní příslušnosti.

Článek 12

Přeshraniční pronásledování osob vyhýbajících se kontrole

/1/ Přeshraniční pronásledování je dále přípustné za účelem pronásledování osoby, která se vyhýbá

- a) hraniční kontrole, nebo
- b) policejní kontrole do vzdálenosti 25 kilometrů od státních hranic, pokud přitom nedbá jednoznačných signálů k zastavení, v důsledku čehož dojde k ohrožení veřejné bezpečnosti.

/2/ Pro přeshraniční pronásledování podle tohoto článku platí obdobně ustanovení článku 11.

Kapitola III

Zvláštní formy spolupráce v příhraničních oblastech

Článek 13

Společné kontrolní skupiny a přeshraniční pátrací akce

/1/ Za účelem zintenzivnění spolupráce vytvářejí bezpečnostní orgány smluvních států v případě potřeby kontrolní skupiny, v nichž úředníci jednoho smluvního státu při nasazeních na území druhého smluvního státu vykonávají podpůrné činnosti bez samostatného vykonávání výsostných policejních oprávnění.

/2/ Orgány uvedené v článku 2 odst. 5 se podílejí na přeshraničních pátracích akcích po osobách uvedených v článku 11 a v článku 12 odst. 1 písm. a). V případech nadregionálního významu je nutno zapojit národní centrály.

/3/ Orgány uvedené v článku 2 odst. 5 spolupracují při pátrání po pohřešovaných osobách.

Článek 14

Smíšená hlídková služba podél státních hranic

/1/ Za účelem odvracení nebezpečí pro veřejný pořádek nebo bezpečnost, boje proti trestné činnosti, jakož i za účelem ochrany státních hranic mohou bezpečnostní orgány smluvních států provádět až do vzdálenosti deseti kilometrů podél společných státních hranic smíšenou hlídkovou službu.

/2/ Při výkonu smíšené hlídkové služby jsou úředníci druhého smluvního státu oprávněni zjišťovat totožnost osob a tyto osoby, pokud se pokoušejí kontrole vyhnout, zajistit. Další opatření provedou úředníci toho smluvního státu, na jehož území se nasazení provádí, ledaže by úspěch těchto opatření byl bez zákroku úředníků druhého smluvního státu ohrožen nebo podstatně ztížen.

/3/ Při výkonu smíšené hlídkové služby podle odstavců 1 a 2 se použije právní řád toho smluvního státu, na jehož území úředníci vyvíjejí činnost.

Článek 15

Spolupráce ve společných centrech

/1/ Za účelem usnadnění výměny informací a spolupráce v rámci této smlouvy mezi bezpečnostními orgány smluvních států mohou být zřizována společná centra.

/2/ Ve společných centrech bezprostředně spolupracují úředníci obou smluvních států v rámci svých kompetencí, aby si vyměňovali, analyzovali a postupovali informace bez újmy na služebním styku a výměně informací cestou národních centrál, jakož i aby se podpůrně spolupodíleli na koordinaci přeshraniční spolupráce podle této smlouvy. Pro předávání osobních údajů mezi úředníky platí články 2 a 4 obdobně a v plném rozsahu se použijí ustanovení článku 25.

/3/ Podpůrná činnost může zahrnovat i přípravu a součinnost při předávání osob na základě smluv platných mezi smluvními státy.

/4/ Úředníci, kteří spolupracují ve společných centrech, spadají výlučně pod nařizovací a kázeňskou pravomoc svých vnitrostátních orgánů. Úředníkům ve společných centrech nepřísluší samostatné provádění operativních zásahů. Společné operativní zásahy mohou být prováděny pouze po dohodě příslušných bezpečnostních orgánů obou smluvních států a pouze v těch formách, které tato smlouva umožňuje.

/5/ Zřizování společných center, jakož i způsoby spolupráce a rovnoměrné rozdělování nákladů, budou upraveny v prováděcích ujednáních podle článku 35 odst. 1.

Kapitola IV Spolupráce v oblasti dopravní policie

Článek 16 Spolupráce při zajišťování bezpečnosti silničního provozu

/1/ Spolupráce v oblasti dopravní policie ve smyslu této smlouvy zahrnuje zejména

- a) předávání informací o okolnostech důležitých pro silniční provoz, pokud je v zájmu bezpečného a plynulého silničního provozu a slouží usnadnění přeshraničního silničního provozu;
- b) předávání informací ohledně zkušeností získaných v oblasti práce dopravní policie;
- c) výměnu zkušeností v otázkách bezpečnosti silničního provozu.

/2/ Předávání informací a veškerý písemný styk probíhají bezprostředně mezi národními centrály smluvních států. V případech uvedených v odstavci 1 písm. a) probíhá výměna informací i mezi jinými vnitrostátně příslušnými bezpečnostními orgány a jejich útvary, které si vzájemně sdělí národní centrály. V těchto případech může výměna informací probíhat, je-li to vhodné, i ústně.

Kapitola V Právní postavení úředníků na území druhého smluvního státu

Článek 17 Oprávnění

/1/ Úředníci, kteří působí v rámci spolupráce podle této smlouvy na území druhého smluvního státu, jsou oprávněni:

- a) nosit uniformu, své služební zbraně, jakož i ostatní donucovací prostředky, ledaže národní centrála nebo orgán smluvního státu uvedený v článku 2 odst. 5, na jehož území úředníci působí, v konkrétním případě sdělí, že to nedovoluje nebo že to dovoluje jen za určitých podmínek;
- b) použít služební zbraně, jakož i ostatní donucovací prostředky v souladu s právním řádem toho smluvního státu, na jehož území dojde k jejich použití; střelné zbraně smějí být použity pouze v případě nutné obrany nebo krajní nouze;
- c) bez cestovního dokladu vstupovat na území druhého smluvního státu a zdržovat se tam až do potřebné vzdálenosti od státních hranic po dobu nezbytnou k plnění úkolů podle této smlouvy, pokud mají u sebe platný služební průkaz opatřený fotografií;
- d) překračovat státní hranice i mimo hraniční přechody a jejich stanovené provozní doby, pokud je to nutné pro plnění úkolů podle této smlouvy;
- e) používat služební motorové vozidlo nebo plavidlo; úředníci při plnění úkolů na území druhého smluvního státu podléhají týmž dopravním předpisům jako úředníci tohoto smluvního státu; lze používat signály, pokud je toho třeba k plnění úkolů;
- f) provozovat při plnění úkolů podle této smlouvy na území druhého smluvního státu svá rádiová zařízení, pokud je zajištěn nerušený provoz rádiových systémů tohoto smluvního státu.

/2/ Pokud tato smlouva výslovně nestanoví jinak, nemohou úředníci na území druhého smluvního státu vykonávat žádná další oprávnění.

Článek 18 **Nasazení letadel**

/1/ Bezpečnostní orgány mohou při plnění úkolů podle této smlouvy používat letadla a jsou zmocněni k letům nad územím druhého smluvního státu, jakož i k přistáním na něm, ve smyslu článku 3 písm. c) Úmluvy o mezinárodním civilním letectví ze 7. prosince 1944.

/2/ Zmocnění podle odstavce 1 platí rovněž, pokud jde o lety nebo přistání letadel používaných bezpečnostními orgány

- a) z důvodu nepříznivých meteorologických podmínek,
- b) v případech nouze,
- c) ke zkrácení trasy letu za účelem co možná nejrychlejšího dosažení místa nasazení na území vlastního smluvního státu, nebo
- d) z bezpečnostních důvodů při přibližovacím manévru v blízkosti státních hranic z důvodu přistání na území vlastního smluvního státu.

/3/ Let nad územím druhého smluvního státu nebo přistání na něm musí být včas sděleny stanovišti řízení letového provozu druhého smluvního státu. Toto sdělení musí v každém případě obsahovat typ a státní poznávací značku letadla, počet a jména osob na palubě, náklad, čas přeletu státních hranic, kód sekundárního přehledového radaru (kód SSR), předpokládanou trasu a místo přistání.

/4/ Každý smluvní stát povolí, aby letadla, která jsou zmocněna k přistání na jeho území podle odstavce 1, mohla startovat a přistávat i mimo mezinárodní letiště a povolené přistávací plochy. Přistání na území druhého smluvního státu bude, aniž by byl dotčen odstavec 3, bezodkladně sděleno místně příslušným bezpečnostním orgánům tohoto smluvního státu.

/5/ V případech podle odstavce 2 písm. a) a b) je technický personál oprávněn neprodleně vstoupit na území druhého smluvního státu za účelem provádění prací souvisejících s údržbou a opravou letadla nebo za účelem přípravy odvozu letadla. Vstup na území druhého smluvního státu bude předem sdělen jeho bezpečnostním orgánům.

/6/ Při letech nad územím druhého smluvního státu a přistáních na něm podle odstavců 1 a 2 se bezpečnostní orgány řídí právními předpisy týkajícími se leteckého provozu platnými v tomto smluvním státě pro nasazení letadel používaných jeho bezpečnostními orgány.

Článek 19 Osvobození od poplatků

Služební motorová vozidla používaná úředníky podle článku 17 odst. 1 písm. e) v souvislosti s jejich zásahem na území druhého smluvního státu jsou osvobozena od silničních a dálničních poplatků.

Článek 20 Služební poměry

Úředníci smluvních států při plnění úkolů podle této smlouvy z hlediska jejich služebního nebo zaměstnaneckého poměru, jakož i z hlediska kázeňského, podléhají právním předpisům svého státu.

Článek 21 Právní postavení úředníků v oblasti trestního práva

Úředníci, kteří působí podle této smlouvy na území druhého smluvního státu, mají, pokud jde o trestné činy, které spáchají nebo které jsou spáchány na nich, z hlediska trestního práva stejné postavení jako úředníci tohoto smluvního státu.

Článek 22

Odpovědnost za škodu

/1/ Způsobí-li úředníci jednoho smluvního státu při provádění této smlouvy škodu na území druhého smluvního státu, odpovídá tento vůči poškozeným třetím osobám za stejných podmínek a ve stejném rozsahu, jako kdyby škodu způsobili jeho vlastní věcně a místně příslušní úředníci.

/2/ Smluvní stát, který poškozeným nebo jejich právním nástupcům poskytl náhradu škody, obdrží tuto od druhého smluvního státu, ledaže by nasazení bylo prováděno na jeho žádost. V případě škod k tíži smluvních států se upustí od uplatňování náhrady utrpěné škody, ledaže by úředníci tuto škodu způsobili úmyslně nebo z hrubé nedbalosti.

Kapitola VI Podmínky spolupráce

Článek 23 Náklady

Není-li v této smlouvě nebo v prováděcích ujednáních podle článku 35 odst. 1 stanoveno nebo mezi bezpečnostními orgány předem dohodnuto jinak, hradí každý smluvní stát sám náklady vznikající jeho orgánům z provádění této smlouvy.

Článek 24 Omezení spolupráce

/1/ Je-li jeden smluvní stát toho názoru, že vyhovění žádosti nebo jiná forma spolupráce by mohlo ohrozit jeho bezpečnost nebo jiné podstatné zájmy nebo porušit vnitrostátní právní řád, pak sdělí druhému smluvnímu státu, že spolupráci zcela nebo částečně odmítá nebo že ji váže na určité podmínky. Smluvní státy se neprodleně písemně informují s uvedením důvodů o úplném nebo částečném odmítnutí spolupráce.

/2/ Technické prostředky a k nim náležející technická dokumentace, které bezpečnostní orgány podle této smlouvy obdrží, nesmí být bez předchozího souhlasu předávajících orgánů postupovány třetím osobám.

/3/ Informace, které byly získány v rámci spolupráce podle této smlouvy, nesmějí být použity k určování odvodů, daní a cel, jakož i v trestních věcech odvodových, daňových, celních a devizových, ledaže by tyto informace žádaný smluvní stát poskytl pro takové řízení.

Článek 25

Ochrana osobních údajů předávaných podle části I této smlouvy

/1/ Zpracovávání osobních údajů (dále „údajů“), předávaných na základě části I této smlouvy se řídí účely uvedenými v žádostech, podmínkami stanovenými předávajícím orgánem a, není-li dále stanoveno jinak, právními předpisy platnými pro zpracovávání údajů v přijímajícím smluvním státě.

/2/ Pro předávání údajů na základě části I této smlouvy a jejich další použití a zpracování platí následující ustanovení:

- a) Příjemce smí předané údaje zpracovávat k jiným účelům, než které byly důvodem jejich předání, pouze s písemným souhlasem předávajícího orgánu. Údaje, které byly předány za účelem odvracení nebezpečí pro veřejný pořádek nebo bezpečnost nebo za účelem předcházení, objasňování a vyšetřování trestné činnosti, smějí být zpracovávány bez souhlasu předávajícího orgánu za účelem předcházení, objasňování a vyšetřování trestných činů uvedených v článku 11 odst. 1 písm. a) a za účelem odvracení závažných nebezpečí pro veřejný pořádek nebo bezpečnost.
- b) Při předávání údajů sdělí předávající orgán lhůty pro výmaz, popřípadě likvidaci (dále „likvidace“) údajů na základě svého vnitrostátního právního řádu. Nezávisle na těchto lhůtách je nutno předané údaje zlikvidovat, pokud již nejsou potřebné k plnění úkolu, který byl důvodem jejich předání, nebo k jiným účelům ve smyslu písmene a). Předané údaje budou zlikvidovány nejpozději ke dni ukončení platnosti této smlouvy, nebude-li nahrazena novou smlouvou.
- c) Zjistí-li se, že byly předány nesprávné údaje nebo údaje, jejichž nabytí nebo předání bylo protiprávní, je předávající orgán povinen tuto skutečnost neprodleně sdělit příjemci. Příjemce bezodkladně provede likvidaci protiprávně nabytých nebo předaných údajů nebo opravu nesprávných údajů. Zjistí-li příjemce protiprávní zpracování předaných údajů, je povinen na tuto skutečnost neprodleně upozornit předávající orgán. Má-li příjemce důvod se domnívat, že jsou předané údaje nesprávné nebo že je nutné je zlikvidovat, neprodleně o tom informuje předávající orgán. Předávající orgán a příjemce se budou navzájem informovat o všech okolnostech, které mají význam pro zajištění správnosti a aktuálnosti předaných údajů.
- d) Příjemce je povinen účinně chránit předané údaje proti náhodnému nebo neoprávněnému zničení, náhodné ztrátě, proti náhodné nebo neoprávněné změně, proti náhodnému nebo neoprávněnému předávání, proti náhodnému nebo neoprávněnému přístupu či proti náhodnému nebo neoprávněnému zveřejňování.
- e) Předávající orgán a příjemce jsou povinni vést evidenci předání, převzetí a likvidace údajů. Evidence obsahuje důvod předání, obsah, předávající orgán a příjemce, čas předání, jakož i likvidace údajů. Předávání systémem on line se eviduje s podporou automatizovaného systému. Záznamy v evidenci se uchovávají minimálně tři roky. Údaje v evidenci smějí být použity výlučně ke kontrole, zda byly dodrženy příslušné právní předpisy o ochraně údajů.

- f) Příjemce na požádání informuje předávající orgán o každém zpracování předaných údajů a o výsledcích tím dosažených.
- g) Každá osoba má právo obdržet od orgánu odpovídajícího za zpracování údajů na žádost informace o údajích, které se jí týkají, předaných nebo zpracovávaných v rámci této smlouvy, jakož i právo na opravu nesprávných údajů nebo likvidaci údajů zpracovávaných protiprávně. Výjimky z tohoto práva, jakož i postup při jeho uplatnění se řídí právním řádem toho smluvního státu, který byl o informaci, opravu nebo likvidaci požádán. Před rozhodnutím o takovéto žádosti poskytne příjemce předávajícímu orgánu příležitost k zaujetí stanoviska.
- h) Smluvní státy zajistí, aby se každá osoba mohla v případě porušení svých práv na ochranu údajů obrátit se stížností na nezávislý soud nebo jiný nezávislý orgán a aby mohla uplatňovat případné nároky na náhradu škody.

/3/ Smluvní státy odpovídají vždy podle svého právního řádu za škody, které vznikly osobě v důsledku zpracování údajů, které se jí týkají, předaných podle této smlouvy. Smluvní státy se nemohou v rámci své odpovědnosti podle svého právního řádu vůči poškozenému odvolávat na to, že předané údaje byly nesprávné nebo byly předány protiprávně. Uhradí-li přijímající smluvní stát škodu způsobenou použitím nesprávných nebo protiprávně předaných údajů, uhradí předávající smluvní stát celkovou částku poskytnuté náhrady škody.

/4/ Kontrola dodržování právních předpisů o ochraně údajů při zpracování údajů, které byly nabyty v rámci provádění této smlouvy na základě působení úředníků na území druhého smluvního státu, náleží příslušnému orgánu toho smluvního státu, pro jehož účely byly údaje nabyty, a řídí se jeho právním řádem.

/5/ Úředníkům, kteří působí na území druhého smluvního státu, nebude v tomto smluvním státě poskytnut přímý přístup k elektronicky zpracovávaným údajům.

Článek 26 **Utajované informace**

Jsou-li na základě této smlouvy předávány utajované informace, platí následující ustanovení:

- a) Informacím podléhajícím podle právního řádu předávajícího smluvního státu utajení, které jsou jako takové označeny, je přijímajícím smluvním státem poskytována rovnocenná ochrana s tím, že pro účely této smlouvy jsou považovány za rovnocenné následující stupně utajení podle právních řádů Rakouské republiky a České republiky:

Eingeschränkt	-	Vyhrazené
Vertraulich	-	Důvěrné
Geheim	-	Tajné
Streng geheim	-	Přísně tajné

- b) Předávající orgán neprodleně písemně sdělí příjemci změnu stupně utajení nebo zrušení utajení. Příjemce se zavazuje stupeň utajení upravit nebo zrušit utajení podle tohoto sdělení.
- c) Předané utajované informace smějí být používány jen pro účel, pro který byly předány, a budou zpřístupněny pouze osobám, pro jejichž činnost je znalost těchto informací nutná a které jsou oprávněny seznamovat se s utajovanými informacemi na základě vnitrostátního právního řádu.
- d) Předané utajované informace smějí být jiným orgánům než orgánům uvedeným v této smlouvě zpřístupněny pouze s písemným souhlasem předávajícího orgánu.
- e) Každé porušení právních předpisů přijímajícího smluvního státu týkajících se ochrany předaných utajovaných informací bude neprodleně sděleno předávajícímu orgánu. Toto sdělení musí obsahovat i okolnosti tohoto porušení, jeho důsledky a opatření přijatá k omezení těchto důsledků a k zamezení takového porušování v budoucnosti.
- f) Utajované informace jsou předávány druhému smluvnímu státu kurýrní cestou nebo jakýmkoliv jiným dohodnutým způsobem, který je přípustný podle vnitrostátních právních řádů obou smluvních států.

Kapitola VII Zapojení celních správ

Článek 27 Oprávnění celních správ

/1/ Pokud orgány Celní správy Rakouské republiky plní bezpečnostněpolicejní nebo kriminálněpolicejní úkoly v souvislosti s prováděním zákazů a omezení přeshraničního pohybu zboží a pokud orgány Celní správy České republiky plní úkoly v postavení policejního orgánu, jsou při spolupráci podle této smlouvy v rámci svých kompetencí postaveny naroveň bezpečnostním orgánům smluvních států.

/2/ Celními orgány, které mají postavení národních centrál ve smyslu této smlouvy jsou:

v Rakouské republice Spolkové ministerstvo financí;

v České republice Ministerstvo financí - Generální ředitelství cel České republiky.

/3/ Úředníky ve smyslu této smlouvy jsou:

v Rakouské republice rovněž příslušníci celních pátrání;

v České republice rovněž příslušníci Celní správy České republiky.

/4/ Kromě orgánů uvedených v odstavci 2 mohou za podmínek stanovených v článku 2 odst. 5 této smlouvy v rámci svých kompetencí bezprostředně spolupracovat podle této smlouvy:

v Rakouské republice Celní úřad Linec - úsek trestní věci a
Celní úřad Vídeň - úsek trestní věci;

v České republice Celní ředitelství České Budějovice a
Celní ředitelství Brno.

ČÁST II

Druhý dodatek k Evropské úmluvě o vzájemné pomoci ve věcech trestních z 20. dubna 1959

Článek 28

Přeshraniční sledování

/1/ Úředníci jsou v rámci vyšetřování trestného činu uvedeného v článku 11 odst. 1 písm. a) oprávněni pokračovat ve sledování osoby na území druhého smluvního státu, jestliže tento smluvní stát s přeshraničním sledováním na základě předem podané žádosti o vzájemnou pomoc souhlasil. Souhlas může být vázán na podmínky. Na požádání je nutno sledování předat úředníkům toho smluvního státu, na jehož území se sledování provádí.

/2/ Jestliže nelze z důvodů zvláštní naléhavosti požádat o předchozí souhlas druhého smluvního státu, smějí úředníci pokračovat ve sledování osoby na území druhého smluvního státu za níže uvedených podmínek:

- a) Překročení státních hranic musí být sděleno ještě v průběhu sledování národní centrále a příslušnému orgánu uvedenému v článku 2 odst. 5 toho smluvního státu, na jehož území se má ve sledování pokračovat.
- b) Žádost podle odstavce 1, v níž budou uvedeny i důvody pro překročení státních hranic bez předchozího souhlasu, bude dodatečně bezodkladně podána.
- c) Sledování je nutno zastavit, jakmile o to požádá smluvní stát, na jehož území se provádí, nebo jestliže souhlas nebude udělen do pěti hodin od překročení státních hranic.

/3/ Sledování podle odstavců 1 a 2 může být prováděno pozemní, vzdušnou i vodní cestou bez prostorového omezení.

/4/ Sledování podle odstavců 1 a 2 je přípustné výlučně za následujících všeobecných podmínek:

- a) Úředníci provádějící sledování jsou vázáni ustanoveními této smlouvy a právním řádem toho smluvního státu, na jehož území se sledování provádí; musí uposlechnout pokynů místně příslušných bezpečnostních orgánů.
- b) Úředníci provádějící sledování musí být schopni kdykoli prokázat svou příslušnost k bezpečnostnímu orgánu.

- c) Vstup do obydlí a na veřejně nepřístupná místa není přípustný.
- d) Úředníci provádějící sledování nejsou oprávněni sledovanou osobu zajistit.
- e) Technické prostředky potřebné k provádění sledování mohou být použity, pokud to připouští právní řád toho smluvního státu, na jehož území se sledování provádí. Použité technické prostředky musí být oznámeny bezpečnostním orgánům druhého smluvního státu.
- f) Kromě případů podle odstavce 2 mají úředníci u sebe během sledování dokument, ze kterého vyplývá, že jsou oprávněni k provádění sledování.
- g) O každém sledování bude bezpečnostním orgánům toho smluvního státu, na jehož území se sledování provádělo, podána zpráva; na žádost těchto orgánů jsou úředníci provádějící sledování povinni se dostavit osobně.
- h) Orgány toho smluvního státu, jehož úředníci prováděli sledování, budou na požádání podporovat dodatečná vyšetřování, včetně soudních řízení toho smluvního státu, na jehož území bylo sledování prováděno.

Článek 29 **Sledovaná zásilka**

/1/ Na žádost o vzájemnou pomoc jednoho smluvního státu může v rámci vyšetřování trestného činu uvedeného v článku 11 odst. 1 písm. a) dožádaný smluvní stát na svém území povolit sledovanou přepravu zejména omamných prostředků, prekurzorů, zbraní, výbušnin, padělaných peněz, jakož i předmětů pocházejících z trestného činu nebo určených ke spáchání trestného činu, jestliže dožadující smluvní stát zdůvodní, že bez takového opatření by bylo nemožné nebo podstatně ztížené odhalení účastníků trestného činu nebo distribučních cest. Jestliže obsah sledované zásilky představuje zvláštní riziko pro osoby podílející se na zásilce nebo nebezpečí pro veřejnost, může dožádaný smluvní stát vyhovění žádosti vázat na splnění podmínek nebo žádost odmítnout.

/2/ Dožádaný smluvní stát převezme sledování zásilky při překročení státních hranic nebo na místě předání dohodnutém bezpečnostními orgány, aby se zabránilo přerušení sledování. Zajistí neustálou kontrolu zásilky takovou formou, aby měl kdykoli možnost zákroku. Úředníci dožadujícího smluvního státu mohou po dohodě s dožádaným smluvním státem po předání sledovanou zásilku dále doprovázet společně s úředníky dožádaného smluvního státu.

/3/ Byla-li sledovaná zásilka zajištěna na území dožádaného smluvního státu, bude na základě písemné žádosti o vzájemnou pomoc předána dožadujícímu smluvnímu státu.

/4/ Nemohou-li být příslušné bezpečnostní orgány dožádaného smluvního státu včas zapojeny a hrozí-li v důsledku pokračování sledované zásilky závažné nebezpečí pro život nebo zdraví osob anebo značná škoda na majetku nebo není-li možno pokračovat ve sledování zásilky, pak mohou úředníci dožadujícího smluvního

státu sledovanou zásilku zajistit. Je-li to nutné, mohou úředníci dožadujícího smluvního státu zajistit osoby, které zásilku doprovázejí, až do zakročení bezpečnostních orgánů dožádaného smluvního státu. V každém případě jsou úředníci dožadujícího smluvního státu povinni dodržovat právní řád dožádaného smluvního státu a neprodleně informovat bezpečnostní orgány dožádaného smluvního státu.

/5/ V případě zajištění osob podle odstavce 4 platí článek 11 odst. 5 obdobně.

/6/ Při provádění sledované zásilky platí pro úředníky dožadujícího smluvního státu obdobně článek 28 odst. 4 písm. a) až c) a e) až h).

/7/ Žádosti o vzájemnou pomoc týkající se sledované zásilky, jejíž sledování začíná nebo pokračuje ve třetím státě, bude vyhověno pouze tehdy, je-li v žádosti uvedeno, že je splnění podmínek odstavce 2 věty 1 a 2 zajištěno také třetím státem.

Článek 30

Skryté vyšetřování

/1/ V rámci vyšetřování trestných činů může smluvní stát za podmínek stanovených svým právním řádem na základě předem podané žádosti o vzájemnou pomoc souhlasit s nasazením úředníků dožadujícího smluvního státu, kteří podle rakouského právního řádu jednájí skrytě nebo pod falešnou identitou nebo kteří mají podle českého právního řádu postavení agenta nebo osoby provádějící předstíraný převod (dále „skrytý vyšetřovatel“). Dožadující smluvní stát podá takovou žádost pouze tehdy, jestliže by bez nasazení skrytého vyšetřovatele bylo znemožněno nebo podstatně ztíženo vyšetřování trestného činu. Ze žádosti nemusí vyplývat skutečná totožnost úředníka.

/2/ Skrytá vyšetřování na území dožádaného smluvního státu se omezí na jednotlivá časově omezená nasazení. Příprava nasazení probíhá v úzké koordinaci mezi zúčastněnými orgány smluvních států. Vedení nasazení skrytého vyšetřovatele přísluší úředníkovi dožádaného smluvního státu; jednání skrytého vyšetřovatele dožadujícího smluvního státu se přisuzuje dožádanému smluvnímu státu. Ten může kdykoliv požadovat, aby bylo nasazení ukončeno.

/3/ Nasazení skrytého vyšetřovatele podle tohoto článku a podmínky, za nichž se provádí, jakož i podmínky pro používání výsledků vyšetřování, se řídí právním řádem toho smluvního státu, na jehož území je skrytý vyšetřovatel nasazen.

/4/ Dožádaný smluvní stát poskytne skrytému vyšetřovateli nutnou personální, logistickou a technickou podporu a učiní veškerá potřebná opatření, aby skrytého vyšetřovatele chránil během nasazení na svém území.

/5/ Nemůže-li být z důvodu zvláštní naléhavosti podána žádost podle odstavce 1 před překročením státních hranic a existuje-li závažné nebezpečí, že bez nasazení skrytého vyšetřovatele na území druhého smluvního státu by byla odhalena totožnost tohoto skrytého vyšetřovatele, je jeho nasazení na území druhého smluvního státu výjimečně přípustné bez předchozího souhlasu. I v tomto případě musí být splněny

předpoklady pro nasazení skrytého vyšetřovatele na území druhého smluvního státu. Nasazení je třeba neprodleně oznámit národní centrále, jakož i orgánu druhého smluvního státu uvedenému v článku 31 odst. 3. Žádost, v níž jsou uvedeny i důvody, které opravňují nasazení bez předchozího souhlasu, je třeba podat dodatečně bez prodlení. Působení skrytého vyšetřovatele se v takových případech musí omezit na míru nevyhnutelně nutnou pro zachování legendy nebo bezpečnosti skrytého vyšetřovatele.

/6/ Odstavce 1 až 4 platí obdobně v případech, kdy smluvní stát požádá o nasazení skrytého vyšetřovatele druhého smluvního státu na svém území. V takových případech, není-li dohodnuto jinak, hradí náklady nasazení dožadující smluvní stát.

/7/ Smluvní státy učiní vše pro utajení totožnosti a zajištění bezpečnosti skrytého vyšetřovatele i po ukončení jeho nasazení.

Článek 31 **Žádosti o vzájemnou pomoc podle části II**

/1/ Žádosti podle článku 28 odst. 1 a 2 adresuje příslušný orgán dožadujícího smluvního státu:

v Rakouské republice soudnímu dvoru první instance, v jehož obvodu byly nebo pravděpodobně budou překročeny státní hranice, v případě sledování v letadle letícím do Rakouska ale soudnímu dvoru, v jehož obvodu leží místo přistání;

v České republice Krajskému státnímu zastupitelství v Praze.

/2/ Žádosti podle článku 29 odst. 1 a 3 adresuje příslušný orgán dožadujícího smluvního státu:

v Rakouské republice státnímu zastupitelství, v jehož obvodu byly nebo pravděpodobně budou překročeny státní hranice nebo v jehož obvodu začalo nebo má začít sledování zásilky;

v České republice Krajskému státnímu zastupitelství v Praze.

/3/ Žádosti podle článku 30 odst. 1, 5 a 6 adresuje příslušný orgán dožadujícího smluvního státu:

v Rakouské republice soudnímu dvoru první instance, v jehož obvodu začalo nebo pravděpodobně začne nasazení skrytého vyšetřovatele;

v České republice Vrchnímu státnímu zastupitelství v Praze.

/4/ Kopie žádostí podle odstavců 1 až 3 budou zasílány národní centrále uvedené v článku 2 odst. 4, v případě vyšetřování trestných činů v oblasti přeshraničního pohybu zboží národní centrále uvedené v článku 27 odst. 2.

Článek 32

Ochrana osobních údajů předávaných podle části II této smlouvy

/1/ Zpracování údajů předaných na základě části II této smlouvy se řídí právními předpisy platnými pro zpracovávání údajů v přijímajícím smluvním státě s tím, že příjemce může tyto údaje použít následovně:

- a) pro řízení, na která se vztahuje část II této smlouvy;
- b) pro jiná soudní a správní řízení bezprostředně související s řízením podle písmena a);
- c) k odvracení závažného nebezpečí pro veřejný pořádek nebo bezpečnost nebo za účelem předcházení a objasňování trestné činnosti;
- d) pro jakýkoliv jiný účel pouze s předchozím souhlasem předávajícího orgánu, ledaže by příjemce získal souhlas osoby, které se údaje týkají.

/2/ Pro zpracování údajů, které se předávají podle části II této smlouvy, platí článek 25 s výjimkou odstavce 2 písm. a) obdobně.

Článek 33

Společná ustanovení

V rámci spolupráce podle části II této smlouvy se, pokud jde o právní postavení úředníků na území druhého smluvního státu, podmínky spolupráce a zapojení celních orgánů, použijí přiměřeně, pokud z této části nevyplývá jinak, ustanovení kapitol V, VI a VII.

ČÁST III

Závěrečná ustanovení

Článek 34

Urovnávání sporů

/1/ Případné spory týkající se výkladu nebo provádění této smlouvy budou urovnány jednáními mezi národními centrály nebo, pokud se spor bude týkat výkladu nebo provádění části II této smlouvy, mezi Ministerstvy spravedlnosti.

/2/ Nepodaří-li se vyřešit spory způsobem uvedeným v odstavci 1, budou urovnány diplomatickou cestou.

Článek 35

Prováděcí ujednání, změny a sdělení

/1/ Příslušné ústřední orgány smluvních států mohou na základě této smlouvy uzavírat prováděcí ujednání.

/2/ Příslušné ústřední orgány smluvních států si vzájemně oznámí změny v kompetenci a označení orgánů uvedených v této smlouvě.

Článek 36

Vztah k jiným mezinárodním smlouvám

/1/ Práva a povinnosti smluvních států vyplývající z jiných mezinárodních smluv nejsou touto smlouvou dotčeny.

/2/ Jakmile budou mezi smluvními státy plně aplikována ustanovení Úmluvy k provedení Schengenské dohody ze dne 14. června 1985 mezi vládami států Hospodářské unie Beneluxu, Spolkové republiky Německo a Francouzské republiky o postupném odstraňování kontrol na společných hranicích z 19. června 1990, bude tato smlouva považována za její dodatek.

Článek 37

Zrušovací ustanovení

Dnem vstupu této smlouvy v platnost pozbude platnosti Dohoda mezi vládou Rakouské republiky a vládou Československé socialistické republiky o spolupráci při předcházení a odhalování soudně trestných činů a zajišťování bezpečnosti silniční dopravy z 21. června 1988.

Článek 38

Vstup v platnost, pozastavení provádění a výpověď

/1/ Tato smlouva podléhá ratifikaci. Ratifikační listiny budou vyměněny v Praze v době co možná nejkratší. Tato smlouva vstoupí v platnost prvního dne třetího měsíce následujícího po výměně ratifikačních listin.

/2/ Tato smlouva se uzavírá na dobu neurčitou. Každý smluvní stát ji může kdykoliv písemně diplomatickou cestou vypovědět. Smlouva pozbude platnosti šest měsíců od obdržení výpovědi.

/3/ Každý smluvní stát může dočasně pozastavit provádění této smlouvy zcela nebo zčásti, jestliže to vyžaduje zajištění bezpečnosti státu, veřejného pořádku nebo bezpečnosti nebo zdraví osob. Přijetí nebo odvolání takového opatření si smluvní státy neprodleně sdělí diplomatickou cestou. Pozastavení provádění této smlouvy a jeho odvolání nabývá účinnosti uplynutím patnácti dnů od obdržení takového sdělení.

/4/ Registraci této smlouvy u sekretariátu Organizace spojených národů podle článku 102 Charty Organizace spojených národů neprodleně po jejím vstupu v platnost zajistí ten smluvní stát, ve kterém došlo k podpisu této smlouvy. Druhý smluvní stát bude o provedené registraci informován s uvedením registračního čísla

Organizace spojených národů, jakmile bude toto potvrzeno sekretariátem Organizace spojených národů.

Dáno v Vídni dne 14. července 2005 ve dvou původních vyhotoveních, každé v jazyce německém a českém, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za Rakouskou republiku:

Prokop m.p.

Za Českou republiku:

Bublan m.p.